

عنوان مقاله:

تحلیل نمونه وار زنان شیزوفرنیک در رمان های پسامدرن فارسی (کولی کنار آتش، ساریان سرگردان و باورهای خیس یک مرده)

محل انتشار:

مجله نقد و نظریه ادبی، دوره 2، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فاطمه ادراکی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

تقی وحیدیان کامیار - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

محمد فاضلی - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خلاصه مقاله:

شیزوفرنیا به معنای گسیختگی روحی و چندشخصیته بودن از مولفه‌های شخصیت‌های پسامدرنیستی است که در آثار پسامدرن، تفاوت آنها با شخصیت‌های طبیعی نشان داده می‌شود. شخصیت‌های شیزوفرنیا چنان که دلوز و گتاری می‌گویند، میل خود را برخلاف شخصیت‌های ادیبی در ابژه خاصی محدود نمی‌کنند و به ابژه‌های متفاوتی می‌اندیشند و از همین راه دچار پراکندگی و گسیختگی می‌شوند. شخصیت‌های اگزیزتانیسیال، پوچ گرا و آواره به این پراکندگی و بیگانگی می‌رسند، اما پراکندگی و گسیختگی روحی آنان گاهی تشدید می‌یابد. این مقاله به سه رمان مطرح پسامدرن ایرانی توجه دارد و آنها را نمونه رمان‌های پسامدرن ایرانی قلمداد می‌کند. همه گونه‌های شخصیتی زنان در این رمان‌ها به چشم می‌خورد. نویسندگان دو رمان ساریان سرگردان و کولی کنار آتش زن اند و نویسنده رمان باورهای خیس یک مرده مرد است که این نکته نیز در مقاله مطمح نظر می‌باشد. از نتایج مقاله، شیزویی‌تر بودن شخصیت اصلی رمان‌هایی مثل کولی کنار آتش است و عامل این ویژگی نیز چه بسا مردان هستند. از اهداف مقاله شناخت شخصیت‌های زن در رمان‌های پسامدرن است و روش آن به گونه‌ای تحلیلی به شخصیت شیزوفرنیایی زنان در رمان‌های یاد شده می‌پردازد و بیان می‌دارد که زنان در داستان‌های مردان نقش حاشیه‌ای‌تری دارند.

کلمات کلیدی:

رمان، زنان، شیزوفرنیا، پسا مدرن، نویسنده زن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1614927>

